Ἐκδότης: ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Διευθυντής: Ἀλέκος Α. Βρῆς
ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΦΙΛΟΠΟΙΜΕΝΟΣ 27
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 23—84, 53—52
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1.50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
7
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
1966
ΛΟΥΚΑ ΟΣΙΟΥ
Ἀνατολὴ 7.26΄. Δύσις 5.53΄
Ἔτος 32ον, ἀριθ. φύλλου 2032

Ἐν μέσῳ φημῶν περὶ νέου «ὀχήματος»

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΙ ΠΑΡΑΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πάντως ἡ περίοδος τῶν δοκιμασιῶν δὲν παρῆλθεν

ΑΘΗΝΑΙ. (Ἰδιαιτέρα ἀνταπόκρισις). Καθ' ὃν χρόνον ἐξακολουθοῦν αἱ φῆμαι ὅτι προετοιμάζεται νέον κυβερνητικὸν σχῆμα, τοῦ ὁποίου μάλιστα ἀναφέρεται νὰ ἡγῆται ὁ σημερινὸς ἀντιπρόεδρος κ. Ἠλ. Τσιριμώκος, γεγονὸς παραμένει, ὡς εὐρέως γνωστόν, ἡ ζυμώσεις, κυρίως ἐν τῷ χώρῳ τοῦ Κέντρου, συνεχίζονται τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ πιστεύεται ὅτι, κατὰ τὰς προσεχεῖς ἑβδομάδας θὰ ἐπιταχυνθοῦν ἔτι μᾶλλον. Οἱ πολιτικοὶ παρατηρηταὶ πιστεύουν ὅτι εὑρισκόμεθα ἀκόμη μακρὰν τοῦ σημείου, κατὰ τὸ ὁποῖον ἡ πολιτικὴ κατάστασις θὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως.

Πάντως ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας, οὐσιαστικαὶ πολιτικαὶ ἐξελίξεις δὲν δύνανται ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ προεξοφληθοῦν. Ἀξίζει νὰ σημειωθῇ μάλιστα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐμφανίζεται περισσότερον αἰσιόδοξος, μετὰ τὰ πλήγματα τὰ ὁποῖα ὑπέστη προσφάτως ὁ κ. Γ. Παπανδρέου, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ παραγνωρίζῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ περίοδος τῶν δοκιμασιῶν δι' αὐτὴν δὲν ἔχει εἰσέτι τερματισθῆ.

ΖΥΜΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ Ε.Κ.

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τοῦ παπανδρεϊκοῦ τμήματος τῆς Ε.Κ., ἔχει συγκληθῆ δι' αὔριον Τρίτην, ὑπὸ βαρεῖαν διὰ τὸν κ. Παπανδρέου ἀτμόσφαιραν. Εἰς τοῦτο συντελοῦν τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

1) Τὸ πάθημα τῶν Χανίων, μὲ τὴν ἀποτυχίαν τῆς προσπαθείας διὰ πολιτικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς μνήμης τοῦ Σοφ. Βενιζέλου.

2) Ἡ κρίσις, τὴν ὁποίαν διέρχεται ἡ ΕΔΗΝ, λόγῳ τῶν ἀντιδράσεων κατὰ τῆς προσπαθείας ὅπως αὕτη τεθῇ ὑπὸ τὸν πλήρη πλέον ἔλεγχον τοῦ υἱοῦ τοῦ τέως πρωθυπουργοῦ κ. Α. Παπανδρέου.

γ) Ἡ προχθεσινὴ τοποθέτησις τοῦ κ. Α. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ὑπεσχέθη «κατάργησιν τοῦ καθεστῶτος τῆς φεουδαρχίας ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ε.Κ.». Αὕτη ἑρμηνεύεται ὡς εὐθεῖα ἀτειλὴ κατὰ τῶν παλαιῶν πολιτευομένων, τόσον τῶν παλαιοφιλελευθέρων καὶ προερχομένων ἐκ τῆς ΕΠΕΚ καὶ τοῦ Ἀγωνιστικοῦ κόμματος, ὅσον καὶ τῶν προσωπικῶν φίλων τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου, οἱ ὁποῖοι διαθέτουν μεγάλην τοπικὴν προσωπικὴν ἰσχύν.

ΕΞΩΚΟΜΜΑΤΙΚΩΣ

Ἐξωκομματικῶς, ἡ δράσις προεκτείνεται εἰς τὴν ἀποθέτησιν τῆς Ε.Κ. ἔναντι τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς. Οἱ «νεοαναστολικοὶ» εἶναι ὑπὲρ τῆς πλήρους συνεργασίας μὲ τὴν Ε.Δ.Α., ἐνῷ οἱ μετριοπαθεῖς, ἐπιμένουν εἰς τὸ ὅτι πρέπει νὰ διατηρηθοῦν σημεῖα διαφοροποιήσεως.

Τὰ ἀναφερθέντα στοιχεῖα θὰ ἠδύναντο νὰ ὁδηγήσουν εἰς ἀνοικτὴν ρῆξιν, κατὰ τὴν σύσκεψιν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος. Ἀλλ' οἱ πολιτικοὶ παράγοντες ἐκφράζουν ζωηρὰς πεποιθήσεις περὶ τούτου ἀμφιβολίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΙΣΙΟΔΟΞΟΣ

Ἡ Κυβέρνησις, ἀπὸ τῆς πλευρᾶς της, ἀτενίζει μὲ μεγαλυτέραν αἰσιοδοξίαν τὸ μέλλον, κατόπιν καὶ τῆς εὐοδώσεως τῶν προσπαθειῶν της δι' οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅμως μεγάλας εἰσέτι δυσχερείας καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ψήφισιν τοῦ φορολογικοῦ νομοσχεδίου καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπεργιῶν καὶ τοῦ ἀγῶνος ἐκτὸς τῆς Βουλῆς Ε.Κ. — ΕΔΑ.

Αἱ ἀντιθέσεις μεταξὺ τῶν βασικῶν κυβερνητικῶν παραγόντων φαίνεται, πάντως, ὅτι τείνουν νὰ ἀμβλυνθοῦν. Ἀνεκοινώθη δὲ χθές, ὅτι ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος θὰ συγκληθῇ ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμὰς τοῦ Φ.Δ.Κ., διὰ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. καὶ εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ νέου κόμματος. Αὕτη δὲν ἐσημείωσε μέχρι τοῦδε πρόοδον, λόγῳ κυρίως, τῆς στάσεως τῶν κ.κ. Ἠλ. Τσιριμώκου καὶ Στ. Κωστοπούλου.

Η ΑΠΛΗ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ

Ἡ προώθησις τῆς ὀργανώσεως τοῦ Φ.Δ.Κ. συνεδυάσθη πρὸ μηνὸς μὲ τὴν κατάθεσιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἁπλῆς ἀναλογικῆς. Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Γ. Ἀθανασιάδης — Νόβας καὶ ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν κ. Φ. Ζαΐμης θὰ ἐπικοινωνήσουν σχετικῶς μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῶν στηριζόντων τὴν Κυβέρνησιν κομμάτων κ.κ. Π. Κανελλοπούλου καὶ Σ. Μαρκεζίνη, δὲν ἀποκλείεται δὲ περὶ τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδος τὸ νομοσχέδιον νὰ κατατεθῇ εἰς τὴν Βουλήν.

Ἡ στάσις τῆς συμπολιτεύσεως ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἐπιφυλακτή.

Περισσότερον ἐπιφυλακτικὸς ἐμφανίζεται ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Σ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος ἐγένετο προχθὲς τὴν πρωΐαν δεκτὸς εἰς ἀκρόασιν, τῇ αἰτήσει του, ἀπὸ τὸν Βασιλέα. Ἡ ἀκρόασις μετὰ τὴν 1.15΄ διεκόπη διότι ὁ Βασιλεὺς ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκτάκτως πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς πληγείσης ἐκ τῶν σεισμῶν περιοχῆς Καρπενησίου. Ἐπιθυμία τοῦ Ἄνακτος, ἡ διακοπεῖσα ἀκρόασις θὰ συνεχισθῇ ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος.

τὸς μέλος τῆς ΤΕΤ, ἐλπίζομεν νά ἀντιλαμβάνεται, ὅτι ἐγένετο συνεργὸς εἰς τόν νέον ἐμπαιγμόν ὅστις διεπράχθη τήν παρελθοῦσαν Κυριακήν, καὶ ὡς οὗτος ἐνεφανίσθη ὑπό ὡρισμένων ἐφημερίδων. Διότι, ἐνῶ ὁ πρόεδρος τοῦ ΕΟΤ κ. Γεωργάκης ἦλθεν εἰς Πάτρας, εἶδεν (ἂν εἶδε), καί ἀπῆλθε, χωρὶς νά ἀποφασισθῇ ὅ,τι δήποτε, διότι αἱ ἀποφάσε ς δὲν λαμβάνονται ὑπό βροχήν εἰς τάς παραλίας, ἤδη ὁ ἀθηναϊκὸς τύπος ἀνέγραψε σωρείαν ἀνακριβειῶν, περί υἱοθετήσεως τῶν ἔοργτῶν τοῦ Καρναβάλου, περί ἀνεγέρσεως ξενοδοχείου, «αἱ ἐργασίαι τοῦ ὁποίου θά ἀρχίσουν ἀμέσως» περὶ ἀναμαφραμρώσεως τοῦ Ὠδείου καί ἄλλα πολλά, διά τά ὁποῖα ὁ ΕΟΤ θά πρέπει νά διαθέσῃ μερικάς δεκάδας.., ἑκατομμυρίων. Ἄς ἔχουν ὅμως ὑπ' ὄψιν των οἱ δημότα ί, ὅτι ὁ ἀξιοτιμος κ. Γεωργάκης δέν πταίει ὁ ἄνθρωπος καί ὅτι ἁπλῶς περί ἑνὸς ἀκόμη κουβεντολογίου ἐπρόκειτο, ἄνευ σοβαρότητος μέ μόνην τήν διαφοράν ὅτι αὐτήν τήν φοράν ἡ ἀεροσυζήτησις ἐγένετο παρουσία καί τοῦ κ. Δημάρχου. Διά νά ἀντ ληφθῇ δέ κανεὶς πόσον σοβαρά ὑπῆρξε ἡ ἐξέτασις μετά τοῦ κ. προέδρου τουριστικῶν θεμάτων ἀρκεῖ νά λάβῃ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατ' αὐτήν ἐλήφθη ἀπόφασις καί διά τήν ἀξιοποίησιν τοῦ.. Παναχαϊκοῦ". Ταῦτα δέ προφανῶς, ἀφοῦ ὅλα τά ἄλλα ἤδη ἐτακτοποιήθησαν.

πράγματος δυνάμεθα ἀπὸ τοῦδε καὶ ἀνεπιφυλάκτως νὰ δώσωμεν διαβεβαίωσιν: Περὶ τοῦ ὅ,τι, τὸ μεγαλύτερον θῦμα ἐν προκειμένῳ δὲν εἶναι οὔτε τὰ Ταμεῖα, οὔτε οἱ κλινικάρχαι, ἀλλὰ οἱ ταλαίπωροι ἠσφαλισμένοι τῶν ποικιλωνύμων Ταμείων, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὄχι μόνον τοῦ ΤΕΒΕ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ΙΚΑ καὶ ἄλλα. Ταῦτα δὲ διότι ἡ καταβολὴ χαμηλῶν νοσηλείων, ναὶ μὲν ὀδηγεῖ εἰς μείωσιν τοῦ σκέλους τῶν ἐξόδων, τῶν ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν διὰ νὰ μποροῦν νὰ προσλαμβάνουν ὑπαλλήλους, ἀλλὰ ταυτοχρόνως ἔχει ὡς συνέπειαν, ἢ νὰ κατέρχεται τὸ ἐπίπεδον τῆς νοσηλείας, ἢ νὰ ἀντιμετωπίζεται ἕνα μεγάλο μέρος τῆς νοσηλευτικῆς δαπάνης ἀπὸ τοὺς ἰδίους τοὺς ἠσφαλισμένους πρὸς δόξαν καὶ τοῦ ΙΚΑ καὶ τῆς γενικωτέρας ἀσφαλιστικῆς καὶ κοινωνικῆς πολιτικῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ἄς ἐλπίσωμεν ὅμως ὅτι θὰ κατανοηθῇ τελικῶς, ὅτι ἠπερὶ τὰ νοσήλεια διένεξις, δὲν ἐνδιαφέρει τόσον τὰ Ταμεῖα καὶ τοὺς κλινικάρχας, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παρέμβῃ πάραυτα χάριν τῆς προστασίας τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως.

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ

Πολὺ τερπνὰ καὶ πολὺ περίεργα (διὰ τοὺς μὴ γνωρίζοντας) πράγματα συμβαίνουν εἰς Πάτρας τὸν τελευταῖον καιρόν.

Ἐν ἐξ αὐτῶν, τὸ ὁποῖον, ἀπό τινων πλευρῶν, δικαίως προκαλεῖ τὸν θυμόν τοῦ κ. Δημάρχου εἶναι ἡ ἀκατανόητος στάσις τοῦ ΕΟΤ, ἔναντι τῶν λεγομένων Καρναβαλικῶν ἑορτῶν. Ἐρωτᾶται λοιπὸν τὸ Κράτος, διὰ τί, φυσικά τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ΕΟΤ, εἶναι τὸ ἀρμοδιοτέρον τελεστικὸν ὄργανον τῆς κρατικῆς ἐξουσίας: Θεωρεῖ τὰς ἑορτὰς τῶν Ἀπόκρεων, ὡς αὐτὰς ἐξελίχθησαν ἐν Πάτραις, ἐν μεσολαβήσει καὶ τῇ δραστηριότητι τοῦ Δήμου Πατρέων, ὡς ἑορτὰς ἀξίας νὰ τύχουν οἰκονομικῆς καὶ συνεπῶς καὶ κρατικῆς ὑποστηρίξεως; Ἐὰν ναί, ἐφείλει: Πρῶτον μεν, νὰ τὰς ἀτάξῃ εἰς τὸ γενικώτερον ἐτήσιον πρόγραμμά του. Δεύτερον νὰ τὰς ἐνισχύῃ οἰκονομικῶς.

Ἐὰν ὅμως δὲν σκέπτεται τῷ τὸ Κράτος, ἂν δηλαδὴ θεωρῇ ἀναξιοπρεπές νὰ ἀσχολῆται μὲ ἑορτάς; αἱ ὁποῖαι δὲν ἀποτελοῦν τὴν ἁρμοδιότητός του, ἐκ τῆς ἀποστολῆς του, φυσικῶς δὲ οὔτε καὶ τῶν Δήμων, ὀφείλει καὶ πάλιν νὰ φανῇ συνεπής. Καὶ ὀφείλει εἰδικώτερον μὲν νὰ δηλώσῃ εὐθαρσῶς ὅτι παύει τοῦ λοιποῦ νὰ ἐνισχύῃ οἰκονομικῶς τὸ «Πατρινὸ Καρναβάλι», τὸ δὲ νὰ ἐξηγήσῃ τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι τὸ ἤγαγον εἰς τὴν τοιαύτην ἀναθεώρησιν καὶ μέχρι τοῦδε καὶ ἐπί σειρὰν ἐτῶν τηρηθείσης τακτικῆς ἐπὶ τῶν ἀφειδῶν χορηγήσεων.

Ταῦτα ὡς πρὸς τὸ Κράτος καὶ τὸν ΕΟΤ. Ὡς πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον, κατ' ἀρχὴν θὰ ἠθέλαμεν νὰ τοῦ τονίσωμεν, ὅτι ἡ ἄλλην στήλην δημοσιευομένη δήλωσίς του, ὅτι «τὰ πιθανὰ κέρδη ἐκ τῆς πωλήσεως τοῦ Πατρινοῦ Λαχείου προορίζονται διὰ τὴν τόνωσιν τῆς κινήσεως τῆς πόλεως δι' ἑορταστικοὺς καὶ ἄλλων ἐκδηλώσεων (Διοικ. Ἔκθεσις Βιβλίου, ἑορτὴ Δρωτομαγιᾶς κ.λπ.) καὶ ΟΧΙ τοῦ καρναβάλου», διαψεύδοντος αὐτοῦ τοὺς «φιλοῦρίζοντας» τὰ ἀντίθετα», ὅτι διετυπώθη κατ' ἀρχὴν ὡς ὑγιὴς λαός. Κάθε παρατήρησις δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀξιοσημείωτος. Θὰ εἶναι ὅμως ὁπωσδήποτε συμβολική καὶ χαρακτηριστική. Οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν, ὅσοι μποροῦν, ἂς δώσουν τὴν εὐκαιρίαν μὲ ὁποιονδήποτε ποσὸν καὶ ἂν διαθέτουν νὰ ἀκουσθῇ κάτω ἐκεῖ εἰς τὴν Μεγάλην, ἀλλὰ δυστυχοῦσαν αὐτὴν χώραν, ὅτι μία πόλις ἡ ὁποία λέγονται Πάτραι θλίβεται καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὸ ὅτι ἐν ἔτει 1966 ὑπάρχουν λαοί, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ πεθαίνουν ἀπὸ πεῖνα. Στὰς πρώτας 300 δραχμὰς τὰς ὁποίας κατέθεσε ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ κ. Τσιρόπουλος, ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν προσθέτει ἑτέρας 300, μετέχων τῆς συμβολικῆς ἐνισχύσεως τῶν πεινώντων συνανθρώπων μας.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὅταν ὁ κ. Βρῆς ἐπρότεινε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως τὸ Σῶμα, θεωρηθῇ εὑρισκόμενον ἐν διαρκῇ συνεδριάσει λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς συσσωρεύσεως ἀπορριμάτων συνεπείᾳ τῆς ἀπεργίας τῶν ὁδοκαθαριστῶν, προσθέσας ὅτι τοῦτο θά ἦτο «ἕνα εἶδος ἐπιφυλακῆς» ὁ κ. Πρόεδρος τοῦ Σώματος, χαριτολογῶν ἠρώτησε. «Μὲ ὅπλα ἢ χωρὶς ὅπλα θά γίνῃ ἡ ἐπιφυλακή»; Καί ὅτι ὁ κ. Πρόεδρος εἶναι ὄντως διά τῶν λόγων του ἐνίοτε μὲν πηγή χιοῦμορ, ἐνίοτε δὲ... φαρμακίδης, σπεύδομεν νά τό ὁμολογήσωμεν.

Ἐν τούτοις εἰλικρινῶς ἀποροῦμεν ποῦ εὑρῆκεν ὁ κ. Φαρμακίδης τήν στιγμήν ἐκείνην τήν ὅρεξιν δι' ἀστεῖα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅμως, δικαιούμεθα νά σκεφθῶμεν ὅτι ἡ εἰρωνική παρεμβολή τοῦ κ. Προέδρου τήν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νά ἀποκρύψωμεν ἐφ' ὅσον ἐγένετο δημοσία, δύο τινά ἠδύνατο νά σημαίνει: Ἢ ὅτι ἡ πρότασις τοῦ κ. Βρῆ ἦτο ἀστεία ὁπότε ὅμως θά πρέπει νά ἐξηγήσῃ ὁ κ. Φαρμακίδης, πῶς συμβαίνει τό Δημοτικόν Συμβούλιον νά ἐγκρίνῃ ὡς ἔπραξε ἐνσυνεχείᾳ ὁμοφώνως ἀστεῖα πρότασιν, ἢ ὅτι διέπραξε σφαλματάκιον παίξας ἐν οἷ παικτοῖς εἰς ὥραν ἐντελῶς ἀκατάλληλον καί μὲ τήν σοβαρότητα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, τοῦ ὁποίου ἐν τούτοις εἶναι καί μέλος καί Πρόεδρος καί μὲ τόν πόνον δεκάδων πτωχῶν ἐργατοτεχνιτῶν!

ΣΥΝΥΠΕΥΘΥΝΟΣ

Εἰς τόν κ. Δήμαρχον δὲν ἄρεσε φαίνεται νά εἶναι ἐκτός τῆς Τουριστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἰς τρόπον ὥστε ὁ ἐμπαιγμὸς τοῦ ΕΟΤ νά μή τόν ἀφορᾷ εὐθεῖας. Ἤδη, καταστάς καί αὐτός μέλος τῆς Ἐπιτροπῆς, δι' ἐγγράφου του πρὸς τόν Εἰσαγωγικόν Σύλλογον, γράφει μεταξύ ἄλλων καί τά ἑξῆς καθ' ἡμᾶς, ἀξιοσημείωτα:

«Ἄλλα εἶναι ἐκεῖνα τά ὁποῖα ἐπηρεάζουν τήν αὔξησιν τοῦ κόστους τοῦ λιμένος πλήν ὅμως, οὐδείς μέχρι σήμερον διεμαρτυρήθη ἄν καί ταῦτα ἀποτελοῦν τήν βάσιν τοῦ κόστους τοῦ λιμένος».

Πρόκειται, ὡς εἶναι φανερόν περί σοβαρωτάτης προειδοποιήσεως, ἄν μή καταγγελίας καί ὁμολογοῦμεν ὅτι πολύ θά ἠθέλαμε νά γνωρισθῇ περί τίνος ἀκριβῶς πρόκειται καί διατί ἐν πάσῃ περιπτώσει «οὐδεὶς μέχρι σήμερον διεμαρτυρήθη» ὡς θά ἔδει Δι' ὅ καί ἀναμένομεν.

ΠΕΡΙ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΣΥΜΒΟΛΙΚΩΣ

Εἰς ἄλλην σελίδα δημοσιεύεται ἔγκλησις τοῦ περιοδικοῦ «Ἐθνίνη» τῶν Ἀθηνῶν δι' ὀλίγηγυβόθειαν διὰ τὸν ἰνδικὸν λαὸν τοῦ πεβαίνει ἀπὸ πεῖνα. Ἀντιλαμβάνεται πᾶς τις, ὅτι ἡ μικρὰ Ἑλλάς δὲν δύναται νὰ βοηθήσῃ τὰ ἑκατομμύρια τῶν πεινώντων Ἰνδῶν. Δύναται ὅμως νὰ δείξῃ ὅτι συναισθάνεται αὐτὸ τὸ μέγα κακόν καὶ ὅτι ἀνιδρᾷ ὡς ὑγιὴς λαός. Κάθε προσφορὰ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀξιοσημείωτη. Θὰ εἶναι ὅμως ὁπωσδήποτε συμβολική καὶ χαρακτηριστική. Οἱ κάτοικοι τῶν Πατρῶν, ὅσοι μποροῦν, ἂς δώσουν τὴν εὐκαιρίαν μὲ ὁποιονδήποτε ποσὸν καὶ ἂν διαθέτουν νὰ ἀκουσθῇ κάτω ἐκεῖ εἰς τὴν μεγάλην, ἀλλὰ δυστυχοῦσαν αὐτὴν χώραν, ὅτι μία πόλις ἡ ὁποία λέγονται Πάτραι θλίβεται καὶ διαμαρτύρεται διὰ τὸ ὅτι ἐν ἔτει 1966 ὑπάρχουν λαοί, ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ πεθαίνουν ἀπὸ πεῖνα. Στὰς πρώτας 300 δραχμὰς τὰς ὁποίας κατέθεσε ὁ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ κ. Τσιρόπουλος, ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν προσθέτει ἑτέρας 300, μετέχων τῆς συμβολικῆς ἐνισχύσεως τῶν πεινώντων συνανθρώπων μας.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὅταν ὁ κ. Βρῆς ἐπρότεινε κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ὅπως τὸ Σῶμα, θεωρηθῇ εὑρισκόμενον ἐν διαρκῇ συνεδριάσει λόγῳ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως τῆς δημιουργηθείσης ἐκ τῆς συσσωρεύσεως ἀπορριμάτων συνε-

Ἐπεδόθη Τουρκικὴ διακοίνωσις

ΑΙΦΝΙΔΙΑ ΕΝΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Ἀνεχώρησεν εἰς Ἄγκυραν ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς

ΑΘΗΝΑΙ. Διὰ τουρκικῆς διακοινώσεως, ἡ ὁποία ἐπεδόθη ἐξαφνιδιαστικῶς προχθὲς Σάββατον εἰς τὸν ἐν Ἀγκύρᾳ Ἕλληνα ἐπιτετραμμένον ἐπιχειρεῖται διαστρέβλωσις τοῦ περιεχομένου τοῦ ἀνακοινωθέντος ἐπὶ τῶν συνομιλιῶν, τῶν διεξαχθεισῶν τὴν παρελθοῦσαν ἑβδομάδα εἰς Ἀθήνας μὲ τὸν ἀρχιεπίσκοπον Μακάριον.

Ἐγνώσθη ὅτι εἰς τὴν τουρκικὴν διακοίνωσιν περιέχεται ὁ ἀβάσιμος ἰσχυρισμὸς περὶ δῆθεν ἐνεργειῶν πρὸς προσάρτησιν τῆς Κύπρου, καθὼς καὶ δῆθεν καταπιέσεως τῶν Τουρκοκυπρίων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ πρεσβευτὴς τῆς Τουρκίας εἰς τὰς Ἀθήνας ἀνεχώρησε χθὲς Κυριακὴν εἰς Ἄγκυραν, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του διὰ συνομιλίας.

Προειδοποιοῦμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Ο ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ Γ' ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ὁ βουλευτὴς Ἀχαΐας κ. Κ. Στεφανόπουλος κατέθεσεν ἐρώτησιν εἰς τὴν Βουλὴν

Διὰ μίαν ἀκόμην φορὰν αἱ εἰδήσεις περὶ τοῦ Γ' Πανεπιστημίου τῶν Πατρῶν δὲν εἶναι εὐχάριστοι, Καὶ δὲν πρόκειται φυσικά, μόνον περὶ τοῦ πότε θά λειτουργήσουν αἱ οἱαδήποτε σχολαί, ἀλλά περί τοῦ ποίαν μορφήν θά ἔχει «ἐπί τέλους» αὐτό τό Πανεπιστήμιον.

Ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» σπεύδει

Ο κ. Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

καί αὖθις νά προειδοποιήσῃ, ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Πανεπιστημίου, παρ' ὅλα ὅσα ἐλέχθησαν προσφάτως, «δὲν πάει καλά».

Προειδοποιεῖ ἐπίσης, ὅτι ὁ κίνδυνος νά ἐπιδιώξωμεν τήν ἵδρυσιν ἑνὸς δήθεν «ἑλληνικοῦ» Πανεπιστημίου δέν παρῆλθεν καί ὅτι συνεπῶς ὁ κίνδυνος νά χάσωμεν τό τεχνολογικόν Ἰνστιτοῦτον τοῦ ΟΟΣΑ μένει.

Ἤδη, ἐν ὄψει, προφανῶς, τῶν ἀνωτέρω, ἀλλά καί ἄλλων ἀσφαλῶν πληροφοριῶν τάς ὁποίας ἐκ διαφόρων πηγῶν συνεκέντρωσεν, ὁ συμπολίτης Βουλευτής Ἀχαΐας κ. Κωνστ. Στεφανόπουλος, κατέθεσεν τήν παρελθοῦσαν Τρίτην εἰς τήν Βουλήν τήν κάτωθι ἐρώτησιν ἀπευθυνόμενος πρός τόν κ. Ὑπουργόν Παιδείας τόν κ, Ἀναπληρωτήν Ὑπουργόν Συντονισμοῦ καί τόν κ. Ὑπουργόν Προεδρίας Κυβερνήσεως.

«Βαθεῖαι ἀνησυχίαι ἔχουν ἐκφρασθῆ ἐσχάτως προκληθεῖσαι ὡς πρός τήν ἵδρυσιν, μορφήν καί λειτουργίαν τοῦ νομοθετημένου ἤδη Πανεπιστημίου Πατρῶν.

Τό Πανεπιστήμιον τοῦτο προεβλέφθη ἀπό τῆς πρώτης στιγμῆς καθ' ἣν ἡ περί αὐτοῦ σκέψις ὑπῆρξεν (Ἀπρίλιος 1962), μὲ σαφῆ κατεύθυνσιν πρός τάς θετικάς ἐπιστήμας, τήν τεχνολογίαν, τάς οἰκονομικάς καί κοινωνικάς ἐπιστήμας, προβλεπομένων τμημάτων μετά πτυχιακῶν σπουδῶν καί Ἰνστιτούτων ἐρευνῶν. Προεβλέφθη ὡς Πανεπιστήμιον μοναδικόν εἰς τό εἶδος του εἰς τήν Ν. Α. Εὐρώπην, καί ὡς προϋπόθεσις τῆς τοιαύτης μορφῆς του ἐπεζητήθη ἡ ἄλλως τε προθύμως προσφερθεῖσα συμβολή τοῦ ΟΟΣΑ ἤτις ἐξεδηλώθη ποικιλοτρόπως διά τῆς ἀφίξεως ἐν Ἑλλάδι ξένων καθηγητῶν ὑπηρετούντων παρά τῷ ἀνωτέρῳ Ὀργανισμῷ, συντάξεως καί ὑποβολῆς ἐκθέσεων παρά τούτων καί κυριωτάτων ὑποσχέσεων περίπαροχῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως διά τε τήν ἵδρυσιν τό διά τήν ὁποίαν ποσόν προϋπελογίσθη εἰς 50 ἑκατομμύρια δολλάρια καί τήν λειτουργίαν αὐτοῦ. Αἱ αὐταί σκέψεις καί προβλέψεις ἐπεκράτησαν καί κατά τήν ψήφισιν τοῦ Ν. Δ. 4425)64 «περί ἱδρύσεως Πανεπιστημίου ἐν Πάτραις» ψηφισθέντος ὁμοφώνως παρ' ὅλων τῶν πτερύγων τῆς Βουλῆς, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε ὑπό τῶν Κυβερνήσεων τῆς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 7 σελίδα

Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς τουριστικῆς περιόδου

ΔΥΟ ΑΚΟΜΗ ΦΕΡΡΥ ΜΠΩΤ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΡΑΜΜΗΝ ΠΑΤΡΩΝ-ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἀφετηρία ὁ λιμὴν τῆς Ἀγκῶνος

Ἐὰν ἡ πολιτικὴ κατάστασις δὲν ἐκταχυνθῇ καὶ ἂν ἡ σημερινὴ κυβέρνησις, ἐπιτύχῃ νὰ ἐδραιώσῃ περαιτέρω τὴν τάξιν καὶ τὴν γαλήνην τῆς χώρας, ὡς ἄλλωστε ἀναμένεται, θὰ πρέπει νὰ θεωρῆται βέβαιον ὅτι, ἡ κίνησις τουριστῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἐφετεινὴν τουριστικὴν περίοδον θὰ εἶναι πολὺ μεγαλυτέρα ἐκείνης τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Τοῦτο καταφαίνεται ἀπὸ δύο ἐνδείξεις. Ἡ μία εἶναι ἡ ἀπὸ τοῦδε παραγγελία πρὸς τὰ ἐν Ἑλλάδι ξενοδοχεῖα (μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ εἰς τὰ ἐλάχιστα, τῆς προκοπῆς, τῶν Πατρῶν καὶ δεύτερον ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῶν φέρρυ — μπώτ, τὰ ὁποῖα θὰ σχηματίσουν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου μίαν πραγματικὴν γέφυραν μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Ἑλλάδος καί, ἐπὶ τὸ ἀκριβέστερον, μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Πατρῶν.

Πράγματι εἶναι παρήγορον, ὅτι ἡ διακίνησις τοῦ τουριστικοῦ ρεύματος ἐξ Εὐρώπης, μέσῳ Ἰταλίας γίνεται ὁλονὲν εἰς αὐξανομένους ἀριθμούς μέσῳ Πατρῶν καὶ ὅτι αἱ Πάτραι κατέστησαν ἡ ἀδιαφιλόνικητος Πόλις εἰσόδου τῶν ξένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, πλὴν ὅμως ἀπομένει ὡς μέγα πρόβλημα, τοῦ πικὸν